

Whiskey Blues

ständigt sett till att sopa igen mina spår
förnekat att jag hör, då de ringer
hållt mig undan, år efter år
när jag rumlar mig fram genom vimlet
i min flykt, där långt bort
i en sandblåst stad
vid solnedgångens
branta kant

smiter in
i bar efter bar
du vet den sorten
av tvivelaktig karaktär
och kanske jag där, i stilla tystnad
höjer samdräktens skål
med en ryggliten främling
en kort tid, delat svepande vemod
från den bartender, vi aldrig riktigt ser
och där, stirrandes ner i whiskeyn's själaglas
målar jag sedan tavlan
kupade händer
med ditt hjärtas släckta skärvor

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micael Axelsson med Poeter.se id #11082 innehar upphovsrätten